

**Van:** [naam] [e-mailadres]

**Verzonden:** woensdag 29 mei 2024 11:00

**Aan:** Raadsgriffie Hof van Twente <[griffie@hofvantwente.nl](mailto:griffie@hofvantwente.nl)>

**Onderwerp:** Stukken en aanvulling n.a.v. inspreken bij Programmeringsafspraken windenergie 20240528

Geachte mevrouw, heer,

Zou u deze, onderstaande, e-mail en de bijlagen willen delen met de raadsleden, de burgemeester en de wethouders?

Alvast dank.

Met vriendelijke groet,

[naam]

Geachte raadsleden, burgemeester en wethouders,

Mijn naam is [naam], gisteravond mocht ik inspreken tijdens de raadsvergadering bij het onderwerp Programmeringsafspraken windenergie. Dank daarvoor.

Hierbij deel ik mijn gesproken tekst met u (Bijlage 1) net als de foto's (Bijlage 2). De foto's heb ik niet kunnen laten zien, omdat ik niet heb begrepen dat ik deze van tevoren had moeten aanleveren. Deze foto's zijn genomen vanaf het Bokdammerveld waar ik in mijn tekst over heb gesproken.

Graag wil ik hier iets op aanvullen. Het was voor mij de eerste keer dat ik heb ingesproken, zelfs de eerste keer dat ik een raadsvergadering heb bijgewoond. Hoe heb ik dat ervaren?

Er was gelegenheid om in te spreken en het aantal sprekers was blijkbaar groot, reden dat we maar vier i.p.v. vijf minuten per persoon kregen. De verhalen van de sprekers varieerden qua inhoud maar de strekking was duidelijk. Als sprekers begrijpen wij dat windenergie nodig is, maar niet op deze plek. Er zijn betere locaties binnen onze gemeente waar ook voorbeelden van zijn gegeven. Er is uitgesproken dat er grote zorgen zijn over gezondheid net als de impact op het (unieke) landschap en natuur naast de geplande windturbines. Er is aangegeven waarom het op deze plek geen doorgang kan vinden i.v.m. regelgeving en andere zaken als leidingen, vliegroutes van Thales en misschien nog wel meer situaties waar nog onduidelijkheden over bestaan.

Ik ben niet iemand met veel kennis van politieke processen. Ik ben ook niet iemand die op de hoogte is van regelgeving op het gebied van windmolens. Ik ga ervan uit dat onze politieke vertegenwoordigers de wensen van de burgers, de argumenten en regels goed overwegen en vervolgens een gewogen besluit nemen. Ik ben wel iemand met een goed en gezond verstand en ik houd van duidelijkheid en rechtvaardigheid. Ik ben vanaf het begin, als een van de naaste burens, betrokken bij dit proces.

Zo ben ik bij de inloopbijeenkomst geweest, ben ik met mijn vrouw bij de familie [naam] op bezoek geweest en heb later nogmaals met mevrouw [naam] en een vertegenwoordiger van Pure Energie gesproken. Hierbij is het gegaan over de gedragenheid en participatie, de impact op de omgeving, etc. Mijn mening hierover heeft u gisteravond kunnen horen, dit kunt u nogmaals nalezen, en met deze achtergrond heb ik gisteravond dan ook geluisterd. Wat mij verbaasde was de wijze waarop het gesprek werd gevoerd en hoe met elkaar werd omgegaan. Het gesprek ging maar weinig over de inhoud, maar wel over wie wat wanneer zou hebben gezegd. Het leek wel alsof het gelijk krijgen in de tijd belangrijker is dan de inhoud. Hierbij viel voor mij een nieuw woord en wel “politieke werkelijkheid”. Er zijn negen sprekers geweest die allemaal meer dan ernstige bezwaren hebben geuit tegen de windturbines op deze locatie.

Ik heb niemand gehoord, niet onder de sprekers en niet onder de raadsleden, die heeft aangegeven voor deze locatie te zijn. Wel was er een fractie die duidelijk uitsprak dat dit wel de minst geschikte plek is. Vervolgens hoor ik, met een uitzondering, wel de een na de ander zeggen dat er “voor” wordt gestemd. Het leek wel alsof alles al vast staat en zo werd het ook uitgesproken door een aantal raadsleden. Waarom staat het dan op de agenda? Het agendapunt is toch “meningvormend”? Waarom krijgen we dan gelegenheid om in te spreken? Ik heb meermaals gedacht waarom zit ik hier, wat voor zin heeft dit? Als de gemeente of de raad in het verleden zaken heeft verzuimd of verkeerd heeft gedaan, en dat kan we zijn mensen, dan is het toch nu het moment om dit recht te zetten?

Wat ik uit de gesprekken heb opgemaakt, is dat nu wordt gezegd, we hadden het beter kunnen doen, maar het ligt nu buiten onze macht de provincie is aan zet. En waarom? Omdat, als we niet instemmen, we een soort van vogelvrij zijn voor mogelijk meer windturbines, waarbij in het gesprek de angst wordt geproefd voor het mogelijke gedoe wat dat kan opleveren. Dus stemmen wij voor. Burgers, als u het hier niet mee eens bent maakt dit vooral kenbaar bij de provincie...

Ik heb met stijgende verbazing en toenemende ergernis zitten luisteren. Dit komt op mij als toehoorder en burger over, misschien onterecht, als bestuurders die hun verantwoordelijkheid niet nemen. Sterker nog, ze schuiven de verantwoordelijkheid van zich af. Waarom niet zeggen; wij willen als gemeente voldoen aan de eis die de provincie stelt, maar wij willen dit binnen onze gemeente op een of meer plekken die *wij* verantwoord vinden en waar wel of meer draagvlak voor is. Hiervoor gaan wij op zoek naar een of twee geschikte locaties. Als wij die hebben gevonden gaan wij terug naar de provincie en zeggen, dit zijn de plekken. Mocht dit discussie of gedoe geven, dan is dat zo, maar wij staan ergens voor. Kortom, zeg “nee” en neem alsnog uw verantwoordelijkheid en de regie. Daar zit dan blijkbaar een mogelijk risico in. Echter, zoals meermaals is opgemerkt, is het niet zo dat de gemeente vogelvrij is voor windturbines. Hier zijn regels voor.

Dat laatste is, gezien de gesprekken gisteravond, voor mij nu ook waar ik mijn hoop op heb gevestigd als het gaat om de turbines bij “Buren”. Ik hoop dat u, voordat u over drie weken een besluit neemt, dit nog eens door uw hoofd laat gaan.

Met vriendelijke groet,  
[naam]